

Keskkonnaministri määruse „Keskkonnanaloe taotlusele esitatavad täpsustavad nõuded ja loa andmise kord ning keskkonnanaloe taotluse ja loa andmekoosseis“ eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus

Eelnõukohase määrusega kehtestatakse keskkonnaseadustiku üldosa seaduse (edaspidi *KeÜS*) § 42 lõike 7 ja § 53 lõike 3 alusel keskkonnanaloe taotlusele esitatavad täpsustavad nõuded ja loa andmise kord ning keskkonnanaloe taotluse ja loa andmekoosseis.

Määrusega ühtlustakse seni keskkonnaseadustiku eriosade jäätmeseaduse, veeseaduse, atmosfääriõhu kaitse seaduse ja maapõueseaduse alusel kehtestatud keskkonnanaloe taotluse täpsustatud nõuded ning loa andmekoosseis. Loodav määrus on osa keskkonnaõiguse süstematiseerimisest, mis parandab keskkonnanaloe ja selle taotlusele kehtiva regulatsiooni ühtlast rakendamist ning vähendab paralleelsete menetluste ja õigusaktide hulka. Keskkonnalubade taotlemine ja menetlus toimub muudatuse järgselt keskkonnaotsuste infosüsteemis (edaspidi *KOTKAS*) elektrooniliselt, mis lihtsustab lubade taotlemist ja menetlemist, loaga seotud seire-, aruandlus- ja muude kohustuste täitmist ning kogutud andmete säilitamist, kasutamist ja kättesaadavust. Keskkonnanaloe määruse kehtestamine loob aluse KeÜSi § 41 lõikes 4 sätestatud ühe keskkonnanaloe andmiseks omavahel ruumiliselt või tehnoloogiliselt seotud tegevustele.

Määruse eelnõu ja seletuskirja on koostanud Keskkonnaministeeriumi keskkonnatehnoloogia osakonna peaspetsialist Hendrik Hundt (hendrik.hundt@envir.ee, tel 626 0708). Eelnõu koostamisel osalesid Keskkonnaministeeriumi keskkonnatehnoloogia osakonna nõunikud Tiit Kaasik (töösuhe lõppenud), Mari-Liis Ummik (mari-liis.ummik@envir.ee, tel 626 2863), veeosakonna peaspetsialistid Hendrik Põldoja (hendrik.poldoja@envir.ee, tel 626 2861), Irja Truuma (irja.truuma@envir.ee, tel 626 2899), veeosakonna nõunik Raili Kärmas (raili.karmas@envir.ee, tel 626 2858), välisõhu ja kiirgusosakonna peaspetsialist Riina Maruštšak (riina.marustsak@envir.ee, tel 626 2979) ja keskkonnakorralduse osakonna peaspetsialist Görel Grauding (gorel.grauding@envir.ee, tel 626 2897) ning Keskkonnaameti KOTKAS II projekti keskkonnanaloe töörühm koosseisus jäätmebüroo juhataja Reet Siilaberg (reet.siilaberg@keskkonnaamet.ee, tel 5884 9116), vee juhtivspetsialist Triin Mägi (triin.magi@keskkonnaamet.ee, tel 5691 6554), välisõhu peaspetsialist Dagmar Undrits (dagmar.undrits@keskkonnaamet.ee, tel 680 7423) ja maapõue peaspetsialist Tiit Rahe (tiit.rahe@keskkonnaamet.ee, tel 5621 5670).

Määruse õigusekspertiisi tegi Keskkonnaministeeriumi õigusosakonna nõunik Annemari Vene (annemari.vene@envir.ee).

Eelnõu on seotud keskkonnaseadustiku üldosa seaduse muutmise ja teiste seaduste muutmise seaduse eelnõuga (esitatud Riigikogule), tööstusheite seaduse § 28 lõike 6 ja § 41 lõike 5 alusel kehtestatava „Keskkonnakompleksloa taotlusele esitatavad täpsustavad nõuded ja loa andmise kord ning keskkonnakompleksloa taotluse ja loa andmekoosseis“ keskkonnaministri määruse eelnõuga ja keskkonnaministri 29. juuni 2017. a määruse nr 20 „Keskkonnaotsuste infosüsteemi asutamine ja andmekogu pidamise põhimäärus“ muutmisega.

2. Määruse eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõukohane määrus koosneb viiest peatükist, 42 paragrahvist ja viiest lisast.

Keskkonnanaloa menetluse nõuded ja kord on sätestatud KeÜS 5. peatükis ning erinõuded tegevusvaldkonda reguleerivates seadustes. Määruse asendab neli tegevusvaldkondade põhiskeskkonnaministri määrust:

- jäätmeseaduse § 86 alusel kehtestatud 26. aprilli 2004. a määrus nr 26 „Jäätmeloa andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise menetluse käigus läbiviidavate menetlustoimingute tähtajad ning jäätmeloa taotlemiseks vajalike andmete täpsustatud loetelu ja jäätmeloa taotluse vorm ning jäätmeloa vorm“;
- veeseaduse § 9 lõike 14 alusel kehtestatud 26. märtsi 2002. a määrus nr 18 „Vee erikasutusloa ja ajutise vee erikasutusloa andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise kord, loa taotlemiseks vajalike materjalide loetelu ja loa vormid“;
- atmosfääriõhu kaitse seaduse § 91 lõike 5 alusel kehtestatud 27. detsembri 2016. a määrus nr 74 „Õhusaasteloa taotlusele ja lubatud heitkoguste projektile esitatavad täpsustatud nõuded, loa taotluse ja loa vormid“;
- kaevandamisloa nõuded maapõueseaduse § 28 lõike 6, § 36 lõike 5 ja § 50 lõike 9 alusel kehtestatud 23. jaanuari 2017. a määrus nr 4 „Üldgeoloogilise uurimistöo loa, geoloogilise uuringu loa ja maavara kaevandamise loa taotluse esitamise kord ning taotluse vorm ja täpsustatud nõuded taotluse kohta ning üldgeoloogilise uurimistöo loa, geoloogilise uuringu loa ja maavara kaevandamise loa vorm“.

Viidatud jäätme-, vee erikasutus-, õhusaaste- ning maavara kaevandamise loa täpsustatud nõuete ja vormide määrused sisaldavad analoogseid nõudeid. Keskkonnanaloa määruse kehtestamisel on lähtutud printsiibist kohaldada kõigile keskkonnanaloa kohustusega tegevusvaldkondadele KeÜSi üldiseid loa menetluse põhimõtteid ning tõhustada eriosades asuvat regulatsiooni, mis täpsustab loa kohustusi ja näeb ette erisused konkreetsetes valdkonnas loa andmiseks.

Eelnõu on osa keskkonnaseadustiku üldosa seadusega alustatud keskkonnaõiguse kodifitseerimisest. Vastavalt keskkonnaseadustiku üldosa seaduse muudatustele, mis jõustusid 01.11.2016, ei pea enam taotlema eri liiki tegevuste (vesi, õhk, jäätmed, maapõu) jaoks eraldi keskkonnalube, vaid saab taotleda nn ühtset keskkonnaluba, mis annab isikule õiguse teha ühte või üheaegselt mitut tegevust, lihtsustades sellega tööprotsesse ning vähendades nii loa omaja halduskoormust kui ka Keskkonnaameti töökoormust. Erinevate valdkondadega (vesi, õhk, jäätmed, maapõu jm) seotud teenuseid pakutakse täna kuuest erinevast infosüsteemist (KOTKAS, KLIS2, OSIS, JATS, VEKA, HEIAN) ning erinevatel alustel – puudub ühtne menetlusloogika, keskkonnatasusid hallatakse ja aruandeid esitatakse erinevates süsteemides. Klientidel on teenuseid keeruline leida ning raske aru saada kuidas keskkonnaluba taotleda, kuidas toimub menetlus ja kuidas saab teenuse osas kohustusi täita.

Määruse jõustamine täidab järgmisi riiklike ja Keskkonnaministeeriumi valitsusala arengukavades seatud eesmärgi:

- korrastada keskkonnaõiguse ühtlustamise raames keskkonnalubadega seotud menetlust ja nõudeid;

- täita nullbürokratia projekti eesmärki vähendada ettevõtetele bürokratlikke nõudeid riigiga suhtlemisel ja pakkuda riigiga suhtlemise teenuseid oluliselt lihtsamalt ja vähem koormavalt;
- täita õigusloome mahu vähendamise kava eesmärki vähendada õigusloome mahtu ja bürokraatiat;
- Keskkonnaameti arengukava 2016–2019 üldine strateegiline eesmärk vaadata üle ja lihtsustada teenuste korraldus ja nendega seotud nõuded, vähendades sellega klientide ja riigi halduskoormust;
- Keskkonnaministeeriumi arengukava 2018–2021 meetme nr 3.3 (e-teenuste arendamine ning andmekogude ajakohastamine) eesmärk luua valitsemisalas kõigi teenuste osutamiseks tagatud kvaliteetne, tõhus, ajakohane, jätkusuutlik ja turvaline infosüsteem, üheks prioriteetseks tegevuseks on infosüsteemi KOTKAS arendamine ja juurutamine.

Esimene peatükk „Üldsätted“ koosneb kahest paragrahvist (§-d 1 ja 2).

Paragrahv 1 sätestab keskkonnaloa taotluse esitamise üldise korra ja peamised nõuded, mis peavad olema täidetud kõigi keskkonnaloa taotluste puhul. Kuigi haldusmenetluse seadus lubab taotlusele esitatavaid nõudeid kindlaks määrata mis tahes õigustloova aktiga, on KeÜS §-s 42 juba seaduse tasandil sätestatud taotluse põhilised nõuded, mida eelnõukohase määrusega täpsustatakse. Keskkonnaloa taotluse ja loa andmise menetlust on põhistatud ja selgitatud keskkonnaseadustiku üldosa seaduse seletuskirjas¹.

Määruse kehtestamisel on oluline keskkonnaloa taotluse täpsustatud nõuete kehtestamisega reguleerida kavandatavat tegevust tervikuna. Keskkonnalubade üheks eesmärgiks on keskkonnanahäiringuid põhjustava tegevuse ennetav kontroll selleks, et keskkonda mõjutavate tegevuste mõju jääks aktsepteeritavatesse raamidesse ning seejuures rakendataks kohaseid meetmeid keskkonnariski ja/või keskkonnaohu vältimiseks. Paragrahvis on olulise kohustusena sätestatud, et loa taotlus peab sisaldama tegevuse terviklikku kirjeldust ühe või üheaegselt toimuva mitme tegevuse kohta, mis on asjakohased kaasneda võiva keskkonnanahäiringu välja selgitamiseks. Andmete esitamine on oluline taotletava keskkonnaloa otstarbekuse ja tähtsuse hindamiseks. Tegevuse kirjeldamisel peab muu hulgas välja tooma tegevuse eesmärgi, ulatuse, kestuse, ressursside kulu ning tööprotsesside ja kasutatava tehnoloogia iseloomustuse (KeÜS § 42 lg 1 p 5). Tähtis on kirjeldada tegevusega kaasnevat keskkonnakasutust tervikuna, mitte vaid ühte osa tegevusest, millele parasjagu keskkonnaluba taotletakse.

Määruse §-s 1 sätestatakse KeÜSi § 42 lõikes 1 ja lõikes 3 nimetatud andmete ja lisade esitamise kohustus. KeÜSis ja keskkonnaseadustiku eriosa seadustes sätestatud kohustuslike andmete ning lisade puudumisel ei ole taotlus nõuetekohane ja see on alus taotluse esitajale tähtaja andmiseks taotluses puuduste kõrvaldamiseks. Keskkonnaloa taotlus esitatakse loa andjale keskkonnaotsuste infosüsteemi kaudu digitaalallkirjastatult. Muudatus on analoogne tööstusheite seaduse § 28 lõikega 1, mis KOTKASE kasutusele võtmisel sätestas, et komplekslubade taotlemine toimub elektroonsel teel. Ka kehtiva praktika järgi esitatakse 99% keskkonnalubade taotlustest Keskkonnaametile elektroonselt (e-kirja teel). KOTKAS II projekti raames edasi arendatav infosüsteem võimaldab lihtsamalt ja kvaliteetsemalt keskkonnalubasid taotleda. Muudatus on kooskõlas e-riigi kättesaadavuse põhimõttega, mille kohaselt võib elektroonilise kanali kaudu avalikke teenuseid osutada juhul, kui erandjuhtudeks

¹<https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/a1cafc27-2f02-448d-8509-8e9fa312a129/Keskkonnaseadustiku%20%C3%BCldosa%20seadus>

on olemas alternatiivsed võimalused ning inimesel on võimalik saada nõu ja abi. Muudatuse sujuvaks rakendamiseks võimaldab Keskkonnaamet loa taotluste esitamist läbi oma maakondlike kontorite, kus on tagatud klienditeenindus ning taotlejate abistamine.

Paragrahvi 1 lõikes 3 sätestatakse viide keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse (edaspidi *KeHJS*) alusel kehtestatud eelhindangu andmiseks esitatava teabe nõudmisele loa taotluses. Keskkonnaõiguse eesmärgiks on KeÜSi ja KeHJSi põhimõtete kohaselt vältida keskkonna kahjustamist, mistõttu on oluline, KeHJSi § 6 lõigetes 2 ja 2¹ ning lõike 4 alusel kehtestatud määruses nimetatud juhtudel, esitada loa taotluses teave ka kavandatava tegevusega eeldatavalt kaasneva keskkonnamõju kohta. KeHJSi rakendamine on osa terviklikust keskkonnaloa menetlusprotsessist, mille käigus tuleb taotlejal arvestada tegevusega kaasnevate keskkonnanahäiringute kirjeldamisega ning olulise keskkonnamõjuga tegevuse mõjude hindamisega. Samuti on keskkonnaloa menetlus siinkohal seotud Euroopa Liidu õiguse eesmärgipärase rakendamisega, näiteks keskkonnamõju hindamise direktiivi artikkel 2 sätestab, et keskkonda muu hulgas oma laadi, mahu või asukoha tõttu oluliselt mõjutada võivate projektide läbiviimine võib toimuda vaid tegevusloa alusel.

Paragrahvi 1 lõikes 4 sätestatakse viide kiirgusseaduses nõutud kiirgusohutushinnangu esitamiseks, kui tegevusega seotud kiirgusallikad võivad põhjustada töötajatele või elanikele suuremat kiiritust, kui on kiirgusseaduse alusel kehtestatud elaniku efektiivdoosi piirmäär.

Paragrahvi 1 lõikes 5 sätestatakse, millist taotluses esitatud teavet tuleb lugeda ärisaladuseks. Lähtudes avaliku teabe seaduse (edaspidi *AvTS*) üldjuhendist², kui ettevõtja ise ei väljenda, et tegu on ärisaladusega, siis haldusorgan peaks AvTSi § 35 lg 1 punkti 17 omal algatusel kohaldama vaid siis, kui ärisaladuse sisaldumine dokumendis on täiesti ilmne. Vaidluste vältimiseks või vähendamiseks on parem, kui loa taotleja märgib juba taotluses ära, mida peab ärisaladuseks ning esitab vastavad põhjendused. Loa andja seab andmetele juurdepääsupiirangu (või keeldub seadmisest) kaalutusotsusena.

Paragrahv 2 sätestab keskkonnaloa andmekoosseisu ja täpsustab, et luba antakse KOTKASes elektrooniliselt digitaalselt allkirjastatuna. Keskkonnaloa andmekoosseis määratakse loa andja poolt, arvestades loa taotleja tegevuse ja asukoha iseärasustega ning avalikustamise asjaoludega. Keskkonnaloa andmekoosseis koosneb loa üldosast ning tegevusvaldkonna spetsiifilistest eriosadest.

Ühtsele keskkonnaloale üleminek, sealjuures loaga lubatava tegevuse kõigi keskkonda mõjutavate asjaoludega arvestamine, on oluline keskkonnariski vähendamise ja vältimise eesmärgi saavutamise vahend.

Teine peatükk „Jäätmete käitlemise, jäätmete tekitamise või prügila ja jäätmeoidla käitamine ning järelhoolduse keskkonnaloa taotluse täpsustatud nõuded ning loa andmekoosseis“ koosneb viiest paragrahvist (§-d 3-7).

Peatüki sõnastamisel on põhimõtteliselt lähtutud keskkonnaministri 26. aprilli 2004. a määrusest nr 26 „Jäätmeloa andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise menetluse käigus läbiviidavate menetlustoimingute tähtajad ning jäätmeloa taotlemiseks vajalike andmete täpsustatud loetelu ja jäätmeloa taotluse vorm ning jäätmeloa vorm“, seega sisuliselt võrreldes

²https://www.aki.ee/sites/www.aki.ee/files/elfinder/article_files/AvTSuldjuhend.pdf

kehtiva õigusega olulisi muudatusi ei tehta. Samas on varasem regulatsioon uue kehtestamisel läbi analüüsitud ning kaotatud ära dubleerivad normid ja parandatud rakendajasõbralikkust.

Paragrahv 3 sätestab, et keskkonnanaloo taotlus jäätmete tekitamiseks, jäätmete käitlemiseks või jäätmekäitluskoha käitamiseks ja järelhoolduseks koosneb jäätmeseaduse § 78 ja määruse 2. peatükis nõutud andmetest.

Paragrahvides 4–6 sätestatakse jäätmekäitluskoha, jäätmeliikide, jäätmete ladustamise ning jäätmete käitlustegevuse põhiselt keskkonnanaloo taotluses nõutud andmestikud. Paragrahvi 6 punktis 6 sätestatakse viide tööstusheite seaduse (edaspidi THS) 4. peatükis jäätmepõletus- ja koospõletustehase rajamisele ja käitamisele kohalduvatele nõuetele. Nõuded kohalduvad jäätmepõletus- ja koospõletustehasele, milles põletatakse või koospõletatakse tahkeid või vedelaid jäätmeid, välja arvatud THSi § 85 lõigetes 2-5 sätestatud tegevustel. Üldjuhul kohalduvad nõuded kompleksloa kohustusega tegevusvaldkondadele, kuid erandjuhul, kompleksloa kohustuse puudumise korral, peab jäätmete põletamiseks esitama keskkonnanaloo taotluses loa andjale lisaks käesolevas määruses nõutud ja viidatud asjakohastele andmetele THS § 88¹ lõikes 1 nimetatud andmed.

Paragrahvi 7 kehtestatakse jäätmete käitlemise, jäätmete tekitamise või prügilala ja jäätmehooldla käitamise ning järelhoolduse keskkonnanaloo andmekoosseis määruse lisas 2.

Kolmas peatükk „Vee erikasutuse keskkonnanaloo taotluse täpsustatud nõuded ning loa andmekoosseis“ koosneb kümnest paragrahvist (§-d 8-17).

Peatüki sõnastamisel on põhimõtteliselt lähtutud veeseaduse uuest redaktsioonist (RT I, 22.02.2019, 1) ja keskkonnaministri 26. märtsi 2003. a määrusest nr 18 „Vee erikasutusloa ja ajutise vee erikasutusloa andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise kord, loa taotlemiseks vajalike materjalide loetelu ja loa vormid“, seega sisuliselt võrreldes kehtiva õiguskorraga olulisi muudatusi ei tehta. Samas on varasem regulatsioon uue kehtestamisel läbi analüüsitud ning kaotatud ära dubleerivad normid ja parandatud rakendajasõbralikkust.

Paragrahv 8 sätestab vee erikasutuseks nõutava keskkonnanaloo taotluse koosseisu.

Paragrahvides 9–11 sätestatakse vee erikasutuse üldandmed, pinna- ja põhjavee võtmiseks ning heitvee ja jahutusvee või muude saasteainete suublasse juhtimiseks nõutava keskkonnanaloo taotluses esitatavad kohustuslikud andmed. Võrreldes kehtiva õiguskorraga olulisi sisulisi muudatusi ei tehta.

Paragrahvis 12 sätestatakse veekogu süvendamise, puhastamise, põhja pinnase ja tahkete ainete paigutamise, sealhulgas kaadamise, veekogu rajamise, muutmise, likvideerimise ning märgala ja kaldajoonega seotud tegevusteks nõutava keskkonnanaloo taotluses esitatavad kohustuslikud andmed. Võrreldes kehtiva õiguskorraga on uue veeseaduse redaktsioonist tulenevalt määrusega täpsustatud veekogu rajamise, muutmise, likvideerimise ning märgala ja kaldajoonega seotud andmete esitamise korda.

Keskkonnanaloo nimetatud tegevusteks on kohustuslik VeeS § 187 punktides 16 ja 17 sätestatud juhtudel. Loa andjale peab taotleja esitama rajatava, muudetava, likvideeritava veekogu või märgala või muudetava kaldajoone asukoha täpsed andmed veekogu nimetuse, koordinaatide, põhjenduse ning veekogu ehitustehnilise kirjelduse või projekti ning kavandatava ruumikuju

graafilise lisana. Keskkonnahäiringu vähendamise meetmed kavandatakse näiteks järgmiste alaliikide kaupa:

- meetmed kalda või ranna erosiooni ja hajuheite vältimiseks: kus asub pärast tegevust veekaitsevöönd ja kuidas tagatakse selles vööndis looduslik taimkate;
- meetmed veekogu kalda looduskoosluste kaitseks: kus asub pärast tegevust veekogu kalda ehituskeeluvöönd ja kalda piiranguvöönd ja kuidas tagatakse nendel aladel looduskoosluste kaitse;
- meetmed veekogu veepiiri ökotoni elustiku säilimiseks (ökoton – kahe elupaiga vaheline üleminekutsoon, sõltuvalt veekogu ja maastiku olemusest võib ökoton olla kuni 50 meetrit).

Veekogu rajamisel ja ümber kujundamisel on oluline esitada andmed, mis annavad teabe veekogu kalda looduskoosluste ja veekogu sidusate elupaikade tagamiseks. Veekogu rajamisel ja ümber kujundamisel jälgitakse, et veekogu pikisuunas läbitavus jääks alles võimalikult paljudele liikidele. Samu põhimõtteid tuleks laiendada ka vee-elustiku, veega seotud elustiku ja kalda looduskoosluste kaitseks.

Keskkonnanaloo taotlemisel on oluline taotluses esitada seirepunktid ja seirealad selleks, et veenduda, et liigid, kelle kaitseks keskkonnahäiringut vähendavad meetmed välja töötati, ka tegelikult säilivad. Kui leevendusmeetmed olid ebapiisavad, saab loa andja nõuda täiendavaid keskkonnahäiringu vähendamise meetmeid. Veekogude muutmisel tuleb jälgida et elukoosluste ja populatsioonide sidusus säiliks nii palju kui võimalik. Kui veeloaga lubatud tegevus on viidud lõpule, siis peab loa andja veenduma, et tegevus on tehtud vastavalt nõuetele. Ka veekogu likvideerimisel saab rakendada teatud liikide teisaldamist teistesse veekogudesse, kuid sellises olukorras tuleb siiski leppida teatud elupaikade kaoga. Elupaikade kao leevendamiseks võib loa andja nõuda samaväärse teiste elupaikadega sidusa elupaiga lisamist samas piirkonnas.

Paragrahviga 13 kehtestatakse veekogu paisutamise või hüdroenergia kasutamise keskkonnanaloo taotluse nõuded. Võrreldes kehtiva õiguskorraga kaotati punkt, millega sooviti hüdroenergia kasutamise korral paisutatava veekogu lõigu pikaajalist aasta keskmise vooluhulga andmeid. Ökoloogilise miinimumvooluhulga analüüs annab hüdroenergia kasutamisel loa andmiseks vajaliku eelinfo. Lisaks kaotati loetelust punktid millega nõutakse paisu vee läbilaskevõime andmeid ja kontrollarvutusi, millega tõendatakse, et veekogus esineda võivate maksimaalsete vooluhulkade juures suudab tõkestusrajatis need vooluhulgad läbi lasta. Paragrahvi 13 lõike 1 punkt 10 katab mõlemas nimetatud punktis nõutud andmete esitamise kohustuse.

Paragrahvidega 14–16 sätestatakse põhjavee täiendamise, ümberjuhtimise või tagasi juhtimise, vesiviljeluse ning laeva regulaarse ohtlike ainete teenindamise, remontimise ja lastimise või lossimise keskkonnanaloo taotluse andmed. Võrreldes kehtiva õiguskorraga sisulist muudatust taotluse nõuetes ei tehta, varasem regulatsioon on uue kehtestamisel ühtlustatud.

Paragrahviga 17 kehtestatakse vee erikasutuse keskkonnanaloo andmekoosseis määruse lisas 3.

Neljas peatükk „Paiksest heiteallikast saasteainete välisõhku väljutamise keskkonnanaloo taotluse täpsustatud nõuded ning loa andmekoosseis“ koosneb 19-st paragrahvist (§-d 18-36).

Peatüki sõnastamisel on põhimõtteliselt lähtutud keskkonnaministri 27. detsembri 2016. a määrusest nr 74 „Õhusaasteloo taotlusele ja lubatud heitkoguste projektile esitatavad

täpsustatud nõuded, loa taotluse ja loa vormid“, seega sisuliselt võrreldes kehtiva õiguskorraga olulisi muudatusi ei tehta. Samas on varasem regulatsioon uue kehtestamisel läbi analüüsitud ning kaotatud ära dubleerivad normid ja parandatud rakendajasõbralikkust. Muudatusena tunnistatakse kehtiva määruse lisad 1 ja 2 – õhusaasteloa taotluse ja lubatud heitkoguste projekti tabelite vormid – kehtetuks ning taotluse ja lubatud heitkoguse projekti nõuded kehtestatakse eelnõukohase määruse tekstis.

Paragrahv 18 sätestab paiksest heiteallikast saasteainete välisõhku väljutamiseks nõutava keskkonnaloa taotluse koosseisu.

Paragrahv 19 sätestab keskkonnaloa taotluses kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteemi sisenemisel nõutavate andmete esitamise. Paragrahv viitab atmosfääriõhu kaitse seaduse (edaspidi *AÕKS*) § 145¹ lõikes 1 nimetatud andmete esitamisele, milleks on kauplemissüsteemi kuuluva käitaja tegevusala ning seirekava, mis on koostatud vastavalt Euroopa Komisjoni määrusele (EL) nr 601/2012.

Muudatus on seotud halduskoormuse vähendamisega ning kvaliteetsema teenuse pakkumisega - tehnilise lahendusena integreeritakse KOTKAsse projektis heitkoguse luba paikse heiteallika käitaja keskkonnaloa või kompleksloa osaks. Sellisel juhul on Eestis EL heitkoguse kauplemissüsteemi ettevõtetel üks keskkond, mille kaudu toimub keskkonnakaitseloa ning selle raames kauplemissüsteemi loa taotlemine ja menetlus.

Paragrahvi 20 lõike 2 punktides 7 ja 8 sätestatava regulatsiooni juurde lisatakse võrreldes kehtiva õiguse sellesisuliste sätetega täiendav selgitus, et LHK projektis tuleb välisõhu väljutatavate saasteaine(te) heite piirväärtuse olemasolul, esitada hinnang saasteaine(te) heite piirväärtustele vastavuse kohta.

Paragrahv 21 määrab LHK projekti sissejuhatuses esitatavad andmed. Muu hulgas peab projekti põhjendustes esitama ülevaatlikud andmed, kas tegemist on uue heiteallika rajamise või kasutusele võtmisega, andmed tootmismahu, tooraine ja abimaterjalide koguste, kasutatava tehnoloogia või püüdeseadmete muutmise kohta võrreldes eelneva olukorraga ning andmed heiteallikate parameetrite muudatuste kohta, mis suurendavad saasteaine heitkogust või halvendavad oluliselt saasteainete hajumistingimusi välisõhus või esineb muu põhjus loa muutmiseks.

Paragrahv 22 lõike 2 punkti 1 kohaselt tuleb LHK projektis käitise asukoha kirjelduse juures esitada käitise asendiplaan või koordinaatidega skeem, mis peab hõlmama tootmisterritooriumi piiri ja kõiki käitise heitallikaid. Võrreldes kehtiva määrusega on ära kaotatud nõue esitada asendiplaan mitte väiksemas kui 1 : 5000 mõõtkavas, et lahendada probleem, kui käitise tootmisterritooriumil asuvad heiteallikad teineteisest piisavalt kaugel ning ei ole võimalik täita 1 : 5000 mõõtkava nõuet.

Lõikes 3 on võrreldes kehtiva määruse samasisulise sättega lisatud täpsustus, et olukorras, kui käitise tootmisterritooriumi piir ei ühti katastriüksuse piiriga, tuleb esitada tootmisterritooriumi nurkade koordinaadid. Antud täpsustuse lisamine on vajalik KOTKAS infosüsteemis käitise tootmisterritooriumi piiri joonistamiseks asukohaplaanile.

Võrreldes kehtiva määruse samasisulise nõudega tuleb eelnõukohase määruse lõike 4 kohaselt heitallika(te) asukohakaardil esitada täiendavalt ainult käitise tootmisterritoorium ja kaardi samas piirkonnas asuvate teise välisõhku saastavate käitiste territooriumide piirid. Samuti on

võrreldes kehtiva õigusega täpsustatud lõikes 5 sätestatavat regulatsiooni, mille kohaselt tuleb ilmastikutingimuste iseloomustamiseks esitada asukoha tuulteroo, mida on kasutatud heiteallikate koosmõju hajumise hindamisel.

Paragrahvi 23 on tegevusala kirjeldusse võrreldes kehtiva õigusega lisatud nõue (punkt 2), et LHK projekti tegevusala kirjelduses tuleb esitada informatsioon käitise tegevusalade klassifikatsiooni kohta vastavalt Eesti majanduse tegevusalade klassifikaatori (EMTAK) koodinumbri. Taotluses ja hiljem ka keskkonnaloal kasutatakse EMTAK koodi, mis on seotud õhusaaste valdkonna loostatava tegevusega. See ei pruugi kattuda äriregistris märgituga (näiteks äriregistris on tegevuse kood 87101, st vanadekodud, kuid keskkonnalooga tegevus on siiski koodiga 35301, st soojusenergia tootmine).

Kõnealuse punkti lisamine on vajalik, et viia loa taotlusega esitatav informatsioon kooskõlla loa andmekoosseisuga.

Paragrahv 24 lõike 1 punktis 2 on täpsustatud kehtivas õiguses sisalduvaid nõudeid ja lisaks sätestatud, et heiteallikaga seotud tegevuse SNAP kood tuleb esitada Keskkonnaagentuuri hallatava keskkonnaseisundi alase teabe kogumise klassifikaatori kohaselt, mis on leitav Keskkonnaagentuuri veebilehel (https://www.keskkonnaagentuur.ee/sites/default/files/snap_klassifikaator_t2ielik_ver.12.2016_kommentaaridega.pdf).

Lõike 2 punktis 4 on võrreldes kehtiva määruse lisa 2 LHK projekti tabelis 3 nõutav saasteainete püüdeseadmete või heite vähendamise tehnoloogiaseadmete kohta nõutav efektiivsuse kontrollimise sagedus asendatud terminiga „puhastusastme kontrolli sagedus“. Muudatuse eesmärk on lahendada tänases praktikas esinevaid probleeme, kuna tihtipeale esitavad puhastusseadmete tootjad info väljundil tagatud saastetasemete kohta. Seega peab püüdeseadme efektiivsuse määramiseks käitaja teostama eraldi mõõtmised enne ja pärast seadet, mis võivad olla raskendatud (puudub ligipääs või on vajalik uue mõõtekoha väljaehitamine). Puhastusastme kontrolli saab läbi viia mõõtmistega seadme väljundil, samas võimaldab see kontrollida, kas projekteeritud puhastusaste ja vastavus saasteaine(te) heite piirväärtustele, nende olemasolul, on tagatud.

Paragrahvi 25 kehtestatakse, et LHK projektis esitatakse heiteallika prognoositav tööaja dünaamika, kui heiteallika heitkogused on ajalise variatsiooniga. Kehtiva määruse kohaselt tuleb esitada andmed ka pideva tootmisprotsessi korral.

Paragrahvi 26 pealkirja on võrreldes kehtiva määruse §-ga 8 täpsustatud. Lisaks on võrreldes kehtiva määrusega selguse mõttes lõike 6 punktis 3 eraldi defineeritud polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud (PAH), mis varasemalt olid püsivate orgaaniliste saasteainete (POS) nimekirjas.

Paragrahvides 27 ja 29–32 võrreldes kehtiva õigusega olulisi muudatusi ei tehta. Samas on varasem regulatsioon uue kehtestamisel läbi analüüsitud ning parandatud rakendajasõbralikkust.

Paragrahvis 28 on võrreldes kehtiva määruse §-s 10 sisalduva regulatsiooniga täiendavalt lisatud säte (lõige 2), et AÕKSi § 105 lõike 3 alusel kehtestatud keskkonnaministri 5. novembri 2017. a määruses nr 44 „Väljaspool tööstusheite seaduse reguleerimisala olevatest põletusseadmetest väljutatavate saasteainete heite piirväärtused, saasteainete heite seireõuded

ja heite piirväärtuste järgimise kriteeriumid“ nimetatud keskmise võimsusega põletusseadme käitaja peab esitama andmed keskmise koormuse (%) kohta. Täienduse eesmärk on viia loa taotluse andmekoosseis kooskõlla keskkonnaloal nõutuga. Keskmise võimsusega põletusseadmeid puudutavate nõuete rakendamine on kirjeldatud Keskkonnaameti koostatud juhise punktis 4.1.1., mis on leitav veebilehelt: https://www.keskkonnaamet.ee/sites/default/files/mcp_juhend_kliendile-14.06.18.pdf.

Paragrahvis 33 on võrreldes kehtiva määruse §-ga 17 lisatud nõue (lõikes 3), et LHK projektis õhukvaliteedi taseme määramine ja tulemuste esitamine tuleb läbi viia vastavalt AÕKSi § 43 lõike 1 alusel kehtestatud keskkonnaministri 27. detsembri 2016. a määrusele nr 84 „Õhukvaliteedi hindamise kord“, mille nõuded on kehtivas määruses eraldi välja toodud. Kõnealuse määrusega on kehtestatud nõuded õhukvaliteedi hindamise korrale, sh õhukvaliteedi taseme arvutuslikuks hindamiseks kasutatavate hindamismeetoditele.

Paragrahvis 35 on võrreldes kehtiva määruse §-ga 19 lisatud nõue (punkt 3), mille kohaselt tuleb LHK projekti järelduste ja ettepanekute osas anda lõhnaaine esinemisel hinnang AÕKSi § 68 lõike 1 alusel kehtestatud lõhnaaine esinemise häiringutasemetele vastavuse kohta. Hinnang lõhnaaine häiringutasemele vastavuse kohta tuleb teostada alles pärast lõhna kaebuste esinemist. Häiringutaseme vastavuse hinnangu andmisel saab tugineda AÕKSi § 68 lõike 1 alusel kehtestatud määrusega sätestatud meetoditele, st tuleb teostada lõhna modelleerimine, mille sisendina saab kasutada nii mõõtmiste kui ka arvutuslikul teel leitud lõhnaaine hetkelisi heitkoguseid. Arvutuslikul teel lõhnaaine hetkelise heitkoguse leidmiseks saab kasutada määruse lisas esitatud lõhnaühikuid.

Paragrahviga 36 kehtestatakse paiksest heiteallikast saasteainete välisõhku väljutamise keskkonnaloa andmekoosseis määruse lisas 4.

Lisas 4 on võrreldes kehtiva määruse lisaga 3 loa andmekoosseisu osasse 7 lisatud uus nõue (punktid 7.4 ja 7.5), mille kohaselt kantakse loale info loa andjale esitatava teabe kirjelduse ja esitamise sageduse kohta ning andmed ajutiste erandite kohta.

Viies peatükk „Maavara kaevandamise keskkonnaloa taotluse täpsustatud nõuded ning loa andmekoosseis“ koosneb neljast paragrahvist (§-d 37-40).

Peatüki sõnastamisel on põhimõtteliselt lähtutud keskkonnaministri 23. jaanuari 2017. a määrusest nr 4 „Üldgeoloogilise uurimistöo loa, geoloogilise uuringu loa ja maavara kaevandamise loa taotluse esitamise kord ning taotluse vorm ja täpsustatud nõuded taotluse kohta ning üldgeoloogilise uurimistöo loa, geoloogilise uuringu loa ja maavara kaevandamise loa vorm“, seega sisuliselt võrreldes kehtiva õiguskorraga olulisi muudatusi ei tehta. Samas on varasem regulatsioon uue kehtestamisel läbi analüüsitud ning kaotatud ära dubleerivad normid ja parandatud rakendajasõbralikkust.

Paragrahvides 37–39 sätestatakse maavara kaevandamise keskkonnaloa taotluse nõuded. Võrreldes kehtiva õigusega ei ole kehtestatav kord sisuliselt erinev keskkonnaministri 23. jaanuari 2017. a määruses nr 4 sätestatust.

Paragrahvis 40 kehtestatakse maavara kaevandamise keskkonnaloa andmekoosseis määruse lisas 5.

Kuues peatükk „Rakendussätted“ koosneb kahest paragrahvist (§-d 41 - 42).

Paragrahviga 41 tunnistatakse kehtetuks jäätmeloa, vee erikasutusloa ning õhusaasteloa taotluse täpsustatud nõuete ja loa vormide määrused.

Keskkonnaministri 23. jaanuari 2017. a määrust nr 4 „Üldgeoloogilise uurimistöö loa, geoloogilise uuringu loa ja maavara kaevandamise loa taotluse esitamise kord ning taotluse vorm ja täpsustatud nõuded taotluse kohta ning üldgeoloogilise uurimistöö loa, geoloogilise uuringu loa ja maavara kaevandamise loa vorm“ on vaja seoses eelnõukohase määruse jõustumisega muuta ja jätta sellest välja kaevandamislubasid puudutav osa.

Paragrahv 42 sätestab määruse jõustumise kahes etapis.

Määrus on planeeritud jõustuma 2019. aasta 1. oktoobril, kuid seoses keskkonnaseadustiku üldosa seaduse ja teiste seaduste muutmise seaduse eelnõu kavandatud jõustumisajaga (2020. aasta 1. jaanuar) ning Keskkonnaameti KOTKASE projekti arendustööde valmimise tähtajaga jõustatakse määruse § 19 ning 2. (jätmete käitlemine) ja 5. peatükk (maavara kaevandamine) 2020. aasta 1. jaanuaril.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Määrusega ei võeta üle Euroopa Liidu õigust. Eelnõu on seotud Euroopa Liidu õigusega samas ulatuses, milles Euroopa Liidu õigust rakendasid seni atmosfääriõhu kaitse seaduse, jäätmeseaduse ja tööstusheite seaduse alusel kehtestatud rakendusaktid. Eelnõu on Euroopa Liidu õigusega kooskõlas. Kuna loetletud kehtivate õigusaktidega on Euroopa Liidu õigus juba üle võetud, ei ole eelnõukohase seaduse ja Euroopa Liidu õiguse vastavuse võrdlustabelit koostatud.

4. Määruse mõju

Eelnõukohase määruse jõustamisega ei kaasne olulist sisulist muudatust võrreldes kehtiva keskkonnaseadustiku üldosa seaduse, jäätmeseaduse, veeseaduse, atmosfääriõhu kaitse seaduse ning maapõuseaduse alusel kehtestatud määruste reguleerimisalaga. Määrusega kehtestatakse ühes õigusaktis keskkonnaloe taotlusele esitatavad täpsustavad nõuded ja loa andmise kord ning keskkonnaloe taotluse ja loa andmekoosseis. Määruse jõustamisel avalduv mõju on seotud loa menetluse rakendajasõbralikkuse paranemisega.

Määrusega ei kaasne olulist sotsiaalset, sealhulgas demograafilist mõju, samuti mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele, majandusele, elu- ja looduskeskkonnale, regionaalarengule, kohaliku omavalitsuse korraldusele ega muid otseseid või kaudseid mõjusid.

Mõju avaldav muudatus: Keskkonnaloe taotluse täpsustavate nõuete ja loa andmise korra ning keskkonnaloe taotluse ja loa andmekoosseisu kehtestamine.

Sihtrühm I: keskkonnaloe omajad ja taotlejad. Sihtrühm on suurusjärgus 2500 keskkonnaloe ja 200 keskkonnakompleksloa omanikku ning keskkonnaloe kohustusega tegevusvaldkonnas tegevust alustada soovivad ettevõtjad.

Kaasnev mõju: Määruse kehtestamine avaldab peamiselt positiivset mõju keskkonnaloe omajatele ja taotlejatele, kuna lihtsustab võrreldes varasema olukorraga loa taotluste esitamist ning parandab info edastamist ja kättesaadavust ametiasutustele, info koondamist ja

ametiasutustelt edastatud teadete, korralduste, jms süstematiseeritud ja terviklikku vahendamist. Määruse rakendamisega muutub efektiivsemaks keskkonnalubade taotlemise ja andmise töökorraldus ning tänu menetluskeskkonna KOTKASE valdkondlike automaatkontrollide, eeltäitmise funktsioonide, teiste andmekogudega liidestuste ja taotlemise juhiste kasutamisega paraneb üleüldiselt teenuse kvaliteet.

Määruse rakendamisega väheneb kehtivate keskkonnalubade arv tänu ühtse keskkonnavalua taotlemise ja andmise võimaluse loomisele. Täpne muudatusega saavutatav lubade hulga vähenemine sõltub loaga reguleeritava tegevuse iseloomust ning asukohast. Kehtivate keskkonnalubade analüüsi põhjal on võimalik ühtse keskkonnavalua kontseptsiooni rakendamisel sellest kasu saada vähemalt neljandikul keskkonnavalua omajatest, s.o vähemalt 621 isikul. Mõju avaldub läbi bürokraatia vähenemise ja menetlustoimingute optimeerimise.

Ebasoovitavad mõjud võivad kaasneda lühiajaliselt uuele töökorraldusele ning elektroonsele menetluskeskkonnale üleminekul. Mõjud minimeeritakse infosüsteemi ning keskkonnavalua taotlemise kasutusjuhendite ja Keskkonnaameti poolse kasutajatoe pakkumisega. Juurdepääs arendatavale infosüsteemile ei ole tasuline ning KOTKASE edasiarenduste kasutusele võtmisega ei kaasne teenuse kasutajatele kulutusi. Kuna eelnõukohase määrusega ei looda uusi materiaalõiguse norme, ei kaasne sihtrühmale ebasoovitavat täiendavat halduskoormust.

Sujuvaks üleminekuks uuele süsteemile on määruse eelnõuga seotud keskkonnaseadustiku üldosa seaduse ja teiste seaduste muutmise seaduse eelnõus kavandatud rakendussätted, mis tagavad paindliku lubade ümber vormistamise korra. Enne määruse jõustamist välja antud load kehtivad kuni muutamiseni, kehtetuks tunnistamiseni või loal märgitud kehtivusaja lõpuni.

Sihtrühm II: Riigiasutused, Keskkonnaministeeriumi haldusala ametnikud

Kaasnev mõju: Määruse rakendamine avaldab positiivset mõju riigiasutuste töökoormusele ja töö iseloomule ning parandab võrreldes varasema olukorraga keskkonnaotsuste üldist kvaliteeti. Määrusega seotult KOTKASE infosüsteemi edasiarenduste kasutusele võtmine kiirendab dokumentide koostamist, esitatud dokumentide sisulist menetlemist, teavituste saatmist, nõuete esitamist ning võimaldab efektiivsemalt hinnata ametnike töökoormust, koostada aruandeid ning analüüsida andmeid. Keskkonnalubadele ühtsete nõuete ja andmekoosseisude kehtestamine aitab tagada keskkonnaandmete parema kättesaadavuse. Muudatus haakub riigivalitsemise reformi eesmärgiga vähendada haldus- ja töökoormust, läbi ühtse ja kaasaegse e-teenuse kasutusele võtmise. Eelnõu rakendamisel avaldub positiivne mõju lubade kvaliteedi paranemisele kuna paraneb loa taotlemise ja andmise korra õigusselgus. IT-süsteemide liidestamine nii Keskkonnaministeeriumi haldusala siseste kui ka väliste infosüsteemidega (äriregister, rahvastikuregister jt) parandab keskkonnavalua seotud andmete täpsust ja kontrolli.

Ebasoovitavad mõjud võivad kaasneda lühiajaliselt uuele menetluskeskkonnale üleminekul. Mõjud minimeeritakse infosüsteemi ning keskkonnavalua menetlusprotsessi kasutusjuhenditega. Samuti on Keskkonnaametis loodud KOTKAS infosüsteemi peakasutaja ametikoht, mille ülesanne on tagada keskkonnavalua valdkonna põhiprotsesse toetavate IT-lahenduste efektiivne ja nõuetekohane toimimine.

Lisaks on muudatusel kaudne positiivne mõju keskkonnakaitse eesmärkide saavutamisele, kuna see võimaldab esitada kvaliteetsemaid taotlusi, mille koostamisse on taotleja rohkem

panustanud. Seeläbi on loa andjal rohkem infot, et anda keskkonnaluba keskkonna seisukohalt soodsate tingimustega.

5. Määruse rakendamise seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamise seotud kulud ja tulud on peamiselt seotud KOTKAS II ehk KOTKASE edasiarenduste projektiga, mille tulemusel luuakse keskne e-teenuste ja menetluste keskkond ühtse keskkonnaloa ning registreeringute ja väikelubade haldamisega seotud teenuste pakkumiseks. Projekti vajalikkuse hindamisel arvestati selle elluviimisel halduskoormuse vähenemisega ning koostati projekti kulude ja tulude analüüs.

Määruse rakendamise seotud KOTKAS II projekti kulud (periood 2018-2021). Riigihankega „Keskkonnaotsuste Infosüsteemi arendus ja hooldus“ (nr 194805) sõlmiti 48-kuuliseks perioodiks raamleping KOTKASE edasiarendusteks. Täitmisel riigihanke eeldatav maksumus on 3 000 000 eurot, millest on alustatud esimese hanke osa realiseerimisega. Projekti esimene etapp on rahastatud Euroopa Liidu struktuurivahendite taotlusvoorst „Valitsusasutuste ja nende hallatavate asutuste avalike teenuste IKT arendamine“ summas 490 000 eurot. Projekti järgmised etapid on kavas samuti rahastada struktuurivahendite toel, seega ei ole ette näha määruse rakendamise ning KOTKASE projekti arendusega täiendavaid riigieelarvelisi kulusid. Infosüsteemi haldab Keskkonnaministeeriumi Infotehnoloogiakeskus (*edaspidi KeMIT*) temale igal aastal eraldatavatest vahenditest ning see ei nõua eraldi eelarve planeerimist. Lisaks on keskkonnaloaga seotud andmete kogumise ja analüüsimisega kaudselt seotud muud Keskkonnaministeeriumi haldusala infosüsteemid (nt EELIS, OJS) millega seotud arenduskulud kaetakse samuti KeMITi vahenditest. KOTKAS projekti lõpuks suletakse vanad Keskkonnaministeeriumi haldusala infosüsteemid JATS, OSIS, VEKA, KLIS ja HEIAN. KOTKASE kasutuselevõtuga plaanitakse kokku hoida üle 25 000 tunni klientide aega ja üle 17 000 tunni Keskkonnaameti ametnike tööaega. Kaudselt vähenevad projekti tulemusena Keskkonnaameti klientide kulude hinnanguliselt 10% võrra ehk 119 241 eurot aastas.

Määruse ja sellega seotud teiste õigusaktide muutmise, kehtestamise või kehtetuks tunnistamisega optimeeritakse kõiki keskkonnalubadega seotud kohustusi ja protsesse. Nimetatud tegevuste tulemusena arvestatakse üldise ametnike ja kasutajate ajakulu kokkuhoidu, mis väljendub lubadega seotud toimingute paremas haldamises, menetluste kiirenemises ja andmete kättesaadavuse paranemises. Määruse rakendamine ei too lisaks kirjeldatule kaasa muid tegevusi riigile ja kohaliku omavalituse üksusele ega ka teistele seaduse rakendajatele. Valdavalt on tegemist kehtiva õiguse korrastamisega ning määrusega ei looda uusi regulatiivseid kohustusi.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 2019. aasta 1. oktoobril.

2020. aasta 1. jaanuaril jõustuvad:

- 1) määruse § 19 ja § 41 lõige 1;
- 2) määruse 2. peatükk „Jäätmete käitlemise keskkonnaloa taotluse täpsustatud nõuded ning loa andmekoosseis“ ja lisa 2;
- 3) määruse 5. peatükk „Maavara kaevandamise keskkonnaloa taotluse täpsustatud nõuded ning loa andmekoosseis“ ja lisa 5.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu saadetakse kooskõlastamiseks eelnõude infosüsteemi (EIS) kaudu Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile, Rahandusministeeriumile, Maaeluministeeriumile, Haridus- ja Teadusministeeriumile, Sotsiaalministeeriumile ja Siseministeeriumile.

Eelnõu saadetakse arvamuse avaldamiseks Eesti Linnade ja Valdade Liidule, Eesti Vee-ettevõtete Liidule, Eesti Kala- ja Vähikasvatajate Liidule, Eesti Vesiviljelejate Liidule, Eesti Veeühingule, MTÜ-le Veskivaramu, MTÜ-le Eesti Sadamate Liit, MTÜ-le Eesti Keskkonnamõju Hindajate Ühing, Eesti Planeerijate Ühingule, Eesti Väikesadamate Liidule, Eesti Põllumeeste Keskliidule, Eesti Põllumajandus-Kaubanduskojale, Eesti Talupidajate Keskliidule, Eesti Lihaveisekasvatajate Seltsile, Eesti Mäetööstuse Ettevõtete Liidule, Eesti Geoloogia Seltsile, Eesti Turbaliidule, Eesti Ehitusmaterjalide Tootjate Liidule, Mäeseltsile, Eesti Keemiatööstuse Liidule, Eesti Jäätmekäitlejate Liidule, SA Keskkonnaõiguse Keskusele, Eesti Keskkonnaühenduste Kojale, Eesti Keskkonnajuhtimise Assotsiatsioonile, Eestimaa Looduse Fondile, Eesti Tööandjate Keskliidule, Eesti Omanike Keskliidule, Eesti Kaubandus-Tööstuskojale, Eesti Toiduainetööstuse Liidule, Geoloogiateenistusele, Põllumajandusametile, Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile, Maanteeametile ja Euroopa Liidu kasvuhuonegaaside lubatud heitkogustega kauplemise süsteemis osalejatele.

Määruse koostamisel ei korraldata avalikku konsultatsiooni, kuna määruse rakendamisega ei kaasne riske, ulatuslike mõjusid ega halduskoormuse kasvu, samuti ei toimu põhimõttelisi muudatusi õiguskorras.